

De rattenvanger van Hamelen

De gebroeders Grimm

De stad Hamelen wordt al heel lange tijd geteisterd door een rattenplaag. Er zijn er zoveel dat ze echt overal zitten en maak je er een paar dood dan zijn er de volgende dag weer nieuwe. De bevolking is het helemaal zat en wil dat de burgemeester er iets aan gaat doen.

Uiteindelijk horen ze van een rattenvanger die de stad kan bevrijden van de ratten. Hij komt langs en vraagt wat zijn loon zal zijn als hij alle ratten uit Hamelen zal verdrijven. De burgemeester en de bevolking stemmen toe om een zak met 100 goudstukken te geven.

De Rattenvanger gaat op zijn fluit spelen en loopt door de stad. Iedere rat die het geluid hoort volgt hem. De rattenvanger gaat naar de rivier en laat alle ratten erin lopen en die verdrinken. Hamelen is weer rattenvrij! De mensen zijn uitzinnig van vreugde dat ze weer zonder ratten kunnen leven.

Als de rattenvanger de volgende dag langs komt voor zijn loon dan heeft de burgemeester zo zijn bedenkingen. Een zak met 100 goudstukken voor een half uurtje op een fluit spelen is toch wel erg veel geld. Hij vindt het niet nodig om de rattenvanger voor zo weinig werk zoveel geld te geven. Wat de rattenvanger ook zegt, hij krijgt zijn verdiende loon niet.

De rattenvanger vertrekt en vertelt dat ze spijt zullen krijgen. Later komt de rattenvanger terug als de volwassenen in de kerk zitten. Hij speelt weer op zijn fluit en nu volgen alle kinderen hem de stad uit. Als de mensen weer uit de kerk komen missen ze de kinderen.

Twee kinderen komen terug. Een doof meisje en een blinde jongen. Het dove meisje was meegetrokken door een ander maar de fluit had ze nooit gehoord. De blinde jongen was achterop geraakt doordat hij de weg niet kon zien en was terug gegaan. Het dove meisje kon alleen vertellen dat het de rattenvanger was die alle kinderen had meegenomen maar wist niet waarheen. En de blinde jongen was wel ver meegegaan maar wist niet waar hij was.

Uiteindelijk zijn door het bedriegen van de rattenvanger alle kinderen uit Hamelen verdwenen. De bevolking van Hamelen had spijt. Ze zochten en ze zochten, maar konden de kinderen niet vinden.

Tot een aantal weken later ze zochten in een berg en daar de kinderen gezond en wel aantreffen. Ze betaalden de Rattenvanger de 100 goudstukken die beloofd waren en deden er nog 100 bovenop om hun spijt te betuigen. Nooit, maar dan ook nooit meer zouden de bewoners van Hamelen hun afspraken niet meer nakomen. Zij hadden hun lesje geleerd en leefde nog lang en gelukkig.